

VOLUNTATS VOLUBLES - (EL TAST)

Un relat de: [Jaume Dargó](#)

Oblida't dels prejudicis!

Recorda les paraules del mestre, quan deia que, enfront de seductores meravelles, assolim abastar inconeguts àmbits del desig. Cal tenir els sentits ben alerta, en temptejar cada un dels detalls més amagats de tanta bellesa, i gaudir-los, sabent que no és cap somni. Tot un món alena dins d'aquests corpus sublimes. Sota una temperatura idònia, s'assumeix un gaudi plaent, inaudit, únic, i ho vius en la plenitud dels sentits, en el tacte, el gust. Fóra inexcusable ignorar-ho, bandejar-ne el tast. Els plaers no han de ser pecaminosos, no poden estar prohibits, si són dominats per la nostra voluntat. És aleshores quan, seguint alienes directrius, vius tots els sentits i pots trobar la millor disposició que verifiqui cada un dels perfums, i sabors, més íntims, amagats. Gaudir-los et farà desaprendre la realitat, qualsevulla que sigui, fins la més severa. Arribaràs a oblidar el nom propi, ignoraràs on vius, o d'on vens, fins a desconèixer els viaranys per on empenys el cos. En el zenit del plaer, ningú et diu que sigui fàcil controlar els instints. Però en aital conjuntura cal ser honest, i perseverar en el propòsit de no defallir. Les voluntats són volubles, quan no en tens la cura requerida, i no saps mostrar al cos, com cal guiar-se. Has de sentir-ho. L'olfacte dicta el camí al paladar, sense dilatar les sensacions que conduiran els nèctars gola avall. La vista confirmarà els temptejos del tacte a contrallum, i totes les facultats sensorials t'han de dur a conclusions plaents, on descobriràs en la tempraça un art dels sentits que s'ha de viure.

En la poca llum d'una cava, sadollat pels efluvis d'una embriaguesa que és compartida, ens brollen els mots, curulls d'una agradable i suau felicitat etílica. Hauràs deixat un cul amable de cada got de vi tastat, és de bona educació no escurar-los, i es valora la cautela de no deixar-los gaire plens.

Els desigs són més honestos, en la mesura que s'aprèn a gaudir-los.